

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1158

@ השבת לא אומרים "צדקתך".
@ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.
@ ברכת הלבנה במוצאי שבת.

בס"ד ז' סיון ה'תשפ"ג

הדלקת נרות - 19:19

צאת השבת - 20:11

רבנו תם - 21:05

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

עברתם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "יודי איש"
(שופטים יג')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת זשא

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30
סגולה טובה להשתתף

מענייני הפרשה:

- ← מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.
- ← מצוות שילוח תמאים מן המחנה - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכינה.
- ← מצוות אשם גזילות - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה וקטטה.
- ← דין הסוטה - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← דין הנזיר - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← ברכת כהנים - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.
- ← פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.
- ← "כה תברכו את בני ישראל" (וי כ"ג).

אל תחפשו את המצוינים והחשובים, את הגדולים והצדיקים דוקא, אלא "כה תברכו" כמות שהם, תברכו את בני ישראל, כל יהודי באשר הוא ראוי להתברך בכל הברכות.

← "כה אחת עשרה זהב מלאה קטרת" (ז' י"ד)
"כף" היינו כפיפה, "עשרה" היינו יוד' (יהודי), ללמדנו כפיפה אחת של יהודי, חשובה בעיני השי"ת הכרבה זהב וקטורת.

← "משיה ידבר" (י"ט י"ט)

"דיבר" לא נאמר, אלא "ידבר" - בכל דור ודור "משה ידבר" עם כל אחד מישראל, כל מי שבא לטהר ולקבל עליו עול תורה, משפיע עליו משה מדיבוריו. וכבר אמרו חז"ל (תיקוני זוהר ס"ט) "איתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק". (בית אהרן-קרלין)

← "ואיש את קדשיו לוי יהיו" (ה' י)

לפי ה"ספורנו" אומר הכתוב על התרומות והמעשרות, אף על פי שהם מוקדשים לה', בכל אופן הם אינם לשום כהן מיוחד, אלא רק לאותו כהן שהבעלים נותנים לו. "איש אשר יתן לכהן", אבל כשהאחד מהבעלים נותן לכהן איוה קדש, הם כבר אינם עוד בכלל קדשיו, אלא הם שייכים כבר לכהן המקבל ולא הבעלים ולא שאר הכהנים יכולים להפקיע זאת ממנו.

פרפראות לחג שבועות

← "עצרה" - ביכורים

הרה"ק בעל ה"בית ישראל" מגור מפרש: הטעם שחג "השבועות" נקרא "עצרת", כי ביום קדוש זה יש בו כח לעצור - לאצור (לאסוף) את הקדושה עבור כל השנה, וזאת ע"י קבלת התורה הקדושה...!

← "דבש" וחלב תחת לשונך...

עוד טעם אומרים העולם: דהנה החלב גורם לצימאון (כידוע מהמעשה של יהודית בנס חנוכה המובא בכלבו סימן מד) ואולי לכן אוכלים מאכלי חלב המרמזים על צימאון ביום קבלת התורה, דלעולם לא יאמר אדם די לי בלימוד התורה וקיום המצוות...

← "כל אשר דבר ד' לעשה" (י"ט ח')

"נעשה" בלשון רבים (ולא "אעשה" בלשון יחיד), כל אחד צריך לקבל על עצמו מטלות ולהיות ערב ואחראי עבור חברו.

← "וקדשתם היום ומחר" (י"ט י')

שתישאר הקדושה גם למחר, כאשר ילכו מכאן, ולא דוקא בזמן ששומעים תורה, אלא גם כאשר הם פונים לעסקי יום יום שלהם.

← "וירא העם ויזילו ויעמדו מרחוק"

רמז בזה שאם האדם מונע עצמו "וינועו" בתפילה ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא מחמת שבאמת לבו בוער לה', סימן הוא ש"ויעמדו מרחוק" שהוא עדיין מרוחק מהשי"ת. (הבעש"ט הקדוש זיע"א)

← "רות" בגימטריה 606, ו-7 מצוות בני נח שנתחייבה קודם שהתגיירה ביחד הם תרי"ג 613.

פינת הניבים והפתגמים

"אשית חבר כחבר"

כשם שחייבים לכבד חבר, כך חייבים לכבד את אשתו. וכשם ש"חבר" נאמן על המעשרות ועל הטהרות ועל התכלת, ואינו חשוד לאכול ולהאכיל אחרים מן הגזל, כך גם אשתו. (שבועות ל':) חיוב זה של כבוד אשת חבר מכלל כבוד החבר הוא, ולא מחמת האשה עצמה (ירושלמי הוריות ג ד; וראה רמב"ן וריטב"א שבועות ל ב.)

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות יום טוב (המשך)

דין יום טוב ודין שבת שוה לענין כל האיסורים, אלא שביום טוב הותרו מלאכות מסוימות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ליום טוב, וכגון מלאכת בישול.

הדלקת אש

אסור ל"הוליד" אש ביום טוב, כלומר אסור ליצור אש חדשה, כגון על ידי הדלקת גפרורים וכדומה, ואפילו לצורך אוכל נפש אסור להוליד אש ביום טוב. אבל מותר להדליק גפרור משלהבת של נר שנלקט מערב יום טוב לצורך אוכל נפש. ומטעם זה מותר לטלטל קופסת גפרורים ביום טוב, ואין בזה איסור משום מוקצה, כיון שראוי ונוח להשתמש בגפרורים על ידי הדלקה מאש שמצויה כבר.

אזהרה: יש לנתק כבר מערב החג את שקע המצת האוטומטי של הכיריים.

כיבוי אש

אסור לכבות אש ביום טוב, ואפילו מקצת כיבוי, כגון להוריד ולהנמיך את האש שבכיריים אסור. ויש מיקלים להנמיך את האש שבכיריים כשעושה כן לצורך המאכל שעל הכיריים שלא ישרף ויתבשל יפה, וכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, אבל לכבות לגמרי את האש אסור. ומובא בשם הגאון הראשון לציון שליט"א, שאפשר להקל בכיבוי האש בכיריים החדשות שמצויות עתה, על ידי כך ששמים כפית בסמוך לחיישן שמרגיש את חום האש, וכך לאחר כמה שניות החיישן יורה על סגירת זרימת הגאז.

סחיטת פירות בחג

שאלה: האם מותר לסחוט פירות בחג השבועות?

תשובה: למדנו שכל המלאכות שאסור לעשותן בשבת, אסור לעשותן גם ביום טוב. מלבד מלאכה שהיא "מלאכת אוכל נפש", כלומר, מלאכה שמיועדת לצורך אכילת בני אדם. כמו מלאכת בישול, טיגון וכיוצא בזה. וכן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (חזון עובדיה, יום טוב, עמוד עג), שאסור לסחוט פירות ביום טוב. ובכלל האיסור סחיטת תפוזים או אשכוליות או תותים ורימונים וכיוצא בזה. שמאחר והמלאכות הללו קודמות למלאכת ה"לישה" אסור לעשותן ביום טוב. מלבד מקרים מיוחדים שבהם היקלו רבותינו, כפי שנסביר בהלכה הבאה לגבי גרירת תפוחי אדמה ביום טוב.

ולסיכום: אסור לסחוט פירות ביום טוב. (מלבד לימונים, שמעיקר הדין מותר לסחוטן גם בשבת למנהג הספרדים).

שימוש בפומפיה

לגבי הכנת קציצות ירק (לטקס) ביום טוב, שהאשה לוקחת תפוחי אדמה, וגוררת אותם על ידי מורג חרוץ (פומפיה), ואחר כך עושה מהם עיסה ומטגנת קציצות. ולכאורה היה נראה שאסור לעשות כן ביום טוב, משום שגרירת הירקות על ידי כלי המיוחד לכך, דומה למלאכת טוחן האסורה בשבת, ומלאכה זו אסורה גם ביום טוב, שהרי היא בכלל המלאכות הבאות לפני לישת הבצק, (כאשר טוחנים את החטים לעשות מהן קמח).

אולם למעשה מותר לגרור ביום טוב ירקות לצורך טיגון וכדומה, מפני שהקלו חכמים בפומפיה פרטית שיש בבתים, מפני שאין דרך (אין רגילות) לגרור הרבה ירקות במגררת כזו, אלא מעט לצורך ליום טוב. ומאחר ואי אפשר לגרור את הירקות מראש, שהרי טעמם מתקלקל לאחר יום, לכן יש להקל בדבר.

ולסיכום: מותר לגרור ירקות במגררת מיוחדת ביום טוב, כאשר הפעולה חיונית ביום טוב, כמו גרירת תפוחי אדמה.

מכל מלמד" השכלתי

מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע המנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך".

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. חלב בגימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני.

ד. גבינה מזכירה את השם "גבנונים", שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

פרפראות לשבועות - מגילת רות

"וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם" ראשי תיבות "מ-חלב".

סכום האותיות **ח-ל-ב** בגימטריה $8+30+2=40$, כנגד **40 יום** שעשה משה בהר סיני.

10 זמני רעב היו ויהיו בעולם:

1. בימי אדם, 2. למך, 3. אברהם, 4. יצחק,
5. יעקב, 6. בועז, 7. דוד, 8. אליהו, 9. אלישע,
10. לפני ביאת המשיח יהיה סוג רעב אחר "לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע את דברי ה'".

ד' דינים אנו למדים ממגילת רות:

- א. דיני גרות, ב. קנין סודר, ג. שמותר לומר לחברו שלום בשם ה', שנאמר "ויאמר לקוצרים ה' עמכם". ד. שבע-ברכות בעשרה, שנאמר "ויקח עשרה זקנים".

"שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בועז".

קשה, והרי היתה צריכה לומר "אשר עשה עמי", כי הרי בועז עשה לה טובה. אלא לומדים מזה, שיותר ממה שבעל הבית עושה טובה לעני, העני עושה טובה לבעל הבית (חז"ל)

שמואל הנביא כתב את מגילת רות, כדי לספר יחסו של דוד. והטעם שקורין מגילת רות בשבועות: **א. מפני שדוד נולד בשבועות, ומת בשבועות.**

ב. מפני שלא ניתנה תורה אלא ע"י יסורים ועוני כמו נעמי ורות.

ג. כדי לחזק תורה שבעל פה, מפני שכתוב בתורה "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'" ואמרו חז"ל "עמוני" ולא עמונית, "מואבי" ולא מואבית, וזהו תורה שבעל פה, ומה שלמדנו בתורה שבע"פ הותרה רות המואבית להינשא לבועז.

סיפור לחג השבועות

יום הסתלקותו של רבי ישראל בעל-שם-טוב

באותם ימים עדין לא היה שמו של הבעל שם טוב מוכר ומפורסם, אך המעט שזכר נודע, הספיק פדי לעורר עליו התנגדיות. טענו כלפיו שהוא מחדש הדושים, משפיל את ערך התורה, וכיוצא באלה טענות. מחרתרי ריב והולכי רכיל פזרו שמועות שקר על הבעל שם טוב ותורתו ולבו את אש המחלוקת. גם רבה של פלונגאה, הגאון הידוע רבי יעקב יוסף, נפל קרבן לרכילות ונחצאי האמות שהפיצו מתנגדי הבעל שם טוב, ולפיקד התנגדו בחריפות לבעל שם טוב ולשיטתו.

באותם ימים השתדכה בתו של אחד מתושבי פלונגאה עם בנו של אחד מחסידי הבעל שם טוב, ונקבע כי החתנה תערוך בעיר מגוריה של הפלה. החסיד עמד על כך שמוסדר הקדושין יהיה רבו, הבעל שם טוב, ומפנין שהדבר היה בנפשו, הקפיד לכלל תנאי זה ב'יתנאים'.

בתחלה לא ראה בכך אבי הפלה שום בעיה מיוחדת. אבל ככל שקרב והלך מועד החתונה, החל להבין את משמעות הדבר וחשש שרב העיר יקפיד עליו קפידת חכמים. היה ברור לו שאבי החתן לא יותר על התנאי, והגדרה שעמדה לפניו היתה לקיים את התנאי או לבטל את השדוך.

אחר התלבטיות רבות החליט להתניע עם הרב. הוא הביע לפניו נכונות לבטל את השדוך, אם יורה לו הרב לעשות זאת. רבי יעקב יוסף הרזה קלות ואמר: "נראה שמהשם יצא הדבר. קיים את התנאי, ויהי רצון שיעלה היוזם יפה".

ערב החתנה הגיע. רבי יעקב יוסף ישב בחדרו וניסה להתעמק בגמרא שלפניו, אך ראשו לא היה עמו. משחו פנימי דחק בו לנצל את ההזדמנות וללכת לפגש את הבעל שם טוב. הלא התורה מחיבת לחקור ולדרש היטב בטרם חורצים דין, וכיצד חרץ את דינו של הבעל שם טוב שלא ראהו מעולם? כך טרדו המחשבות את מנוחתו. בתחלה הדחיק את מחשבותיו. "בטול תורה!", אמר בלבו וחזר לתלמודו.

אבל הוא לא היה יכל להתרכז. לאחר מלחמה פנימית החליט: "בין כך ובין כך איני מסוגל ללמד, אלך אפוא ואראה את הבעל שם טוב".

חשך שרר בחוץ. רבה של פלונגאה התקרב בחשאי אל האולם שבו נערכה החתנה, ונצמד אל החלון שהקיף פנימה. הוא ראה את הקהל מקיף יהודי בגיל העמידה, שפניו מקרירות אצילות, ומאזן בשיקוקה לדבריו. "זהו הבעל שם טוב!", הרזה הרב וניסה לשמע את דבריו. לתדהמתו, שמע כי הבעל שם טוב מדבר עליו. "דעו, כי רבכם, אדם גדול וקדוש הוא", אמר הבעל שם טוב, "אבל פעמים שגה במעשיו".

התפעם הרב למשמע הדברים ועשה אָזְנו פאָרפֿסט כדי לשמע את ההמשך.

"הפעם הראשונה היתה לפני שבועות אחדים, כִּאֲשֶׁר בִּיתוֹ עֲסָקוּ הַכֹּל בַּהֲכֹנֹת לַחַג הַפֶּסַח", ספר הבעל שם טוב. "הרב, שלא רצה להפריעו מעבודתם, עלה לעליית הבית ושם הגה בלמודו. לאחר זמן מה צמא למים, אִתְּ מִכּוּן שֶׁלֹא רָצָה לְהִטְרִיד אֶת בְּנֵי הַבַּיִת, יָצָא לְרוּחֹב כְּדֵי לִבְקֹשׁ מִיָּם שֶׁשׁוֹאֵב מִיָּם מְזַדְּמֵן. פֶּעַבְר רָגַעִים אֲחִידִים קָרַב לְעֵבְרוֹ שׁוֹאֵב מִיָּם אֶחָד. הַמִּיתִין הָרַב שֶׁהָיִשׁ יָצִיעַ לוֹ לַשְּׁתוֹת, אִךְ הִלָּה הַמִּשְׁיָד בְּדָרְכּוֹ.

רבכם נפגע מהתנהגותו של שואב המים והעליבו. אך הוא טעה במעשהו.

אותו שואב מים הוא צדיק נסתר, שעשה את דרכו אל חבריו הצדיקים, שאינם נופלים בגדלתם מן הרב".

רבה של פלונגאה עמד נדהם, אך הוא לא הספיק להאריך במחשבותיו וכבר ספר הבעל שם טוב מעשה נוסף. "בליל תשעה באב נותר הרב לבדו בבית הכנסת, מקונן על חרבו הבית בבכי עצומה. קינתו, שניצאה מעמק לבו, בקעה רקיעים. הוא בכה את החרב והגלות, עד שכלו כחותיו והוא חש חלשה קשה.

"לרגע הנה חכה השטן. הוא לבש דמות של הלך זקן ונכנס לבית הכנסת. הזקן נגש אל הרב והציע לו תפוח עסיסי שיאושש את רוחו.

בתחלה דחהו הרב בתקיפות, אך הוא עמד על שלו וטען שזו שאלה של פקוח נפש וכי על פי דין תורה על הרב לאכל את התפוח בטרם יקרהו אסון. בחלקת לשונו הצליח לשכנע את הרב, והוא נטל ביד רועדת את התפוח וברך 'בורא פרי העץ'. אך כשקרב את התפוח לפיו, נעורו בו כחותיו וברגע האחרון נחלץ מן המלכדת. הוא השליך את התפוח מידו וצעק לעבר החלף: 'צא, שטן!'.

"אבל למרות הכל נכשל הרב בברכה לבטלה", סים הבעל שם טוב. "ולמרות כל בכיותיו ומאמצי התשובה שעשה, עדין לא הצליח לתקן בשלמות את אשר ענת". רבי יעקב יוסף היה נרעש עד עמקי נשמתו למשמע הדברים, שהיו ידועים רק לו. "איש קדוש הוא הבעל שם טוב, ואני דברתי בגנותו", יסרוהו פליותיו.

כך, בעודו עומד ומתסער בהתרגשות עצומה, הסב פתאום הבעל שם טוב את פניו אל החלון וקרא: "רבה של פלונגאה, אם רצונך להגיע לתקון שלם בוא אלי!". באותו לילה היה רבי יעקב יוסף, רבה של פלונגאה, לאחד מחסידיו הגדולים, הנאמנים והקשובים ביותר של הבעל שם טוב. ספרו 'יולדות יעקב יוסף', היה הראשון שהחל לפרסם בכתב את תורתו של הבעל שם טוב בכל קצוי ארץ. (תורתך שעשועי)

שמות חג השבועות

חג הקציר - על שם קציר החיטים שבאותה תקופה, והחיטים הן המאוחרות בתבואות השנה, ובהן כלתה עונת קציר השנה; ועושים חג במנחה חדשה שמביאים לבית ה', שנאמר: "וחג הקציר ביכורי מעשך אשר תזרע בשדה".

חג שבועות - על שם שבעה שבועות שסופרים לפניו, וביום החמישים חג לה' ולתורה אשר נתן. שנאמר: יעשית חג שבועות לה' אלקיך. (דברים).

יום הביכורים - עיש המנחה החדשה, לחם תנופה שתיים שמביאים למקדש. וביום זה מתחילה עונת הביכורים, שכל אחד לוקח מראשית כל פרי אדמתו, משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, שם אותם בטנא ומביאים בית ה'. ולקח הכוהן הטנא מידו והניחו לפני מזבח ה' אלקים.

עצרת - קראוהו חכמים, לפי שעיקר עניינו של חג זה שהוא שמיני שאחר שבעת ימי חג המצות וקשור עמהם; ימי הספירה שביניהם אינם מפסיקים, שהם כחולו של מועד שאינו מפסיק בין חג ראשון לאחרון. נמצא, שיום זה הוא כשמיני עצרת שלאחר חג, ולכן קראוהו על שמו, עצרת. כלומר, עצרת של פסח.

נפלאות מגילת רות

מגילת רות פסוקיה מתחילין באות **ו**ו חוץ משמונה **פסוקים** שלא מתחילים באות **ו**ו וכתב בעל הילקוט הטעם משום שרות דבקה בברית שנתנה לשמונה ימים (ילקוט"ש רות)

ונראה לומר טעם אחר דהנה המספר **שמונה** בא לרמוז על **דוד** דהיה **שמיני** באחיו כדכתיב "איש אפרתי מבית לחם יהודה ולו שמונה בנים... **ודוד** הוא הקטן" (שמואל א)

קורין מגילת רות בחג השבועות המרמזת על קבלת מצוות התורה דהנה **רות** גימט' 606 ובצירוף 7 מצוות בני נח הרי **תרי"ג**.

אמר משה לה' "שלח נא **ביד** תשלח" (שמות ד יג) דהנה תיבת **ביד** הכוונה למשיח ראשי תיבות **דוד בן ישי** ותיבת **נא** בצירוף עם **יד** כדכתיב "שלח נא **ביד**" יעלה תיבת **אדני** הוא השם שפעלה רות על ידו להכין את כסא משיח בית דוד. (הרב אברהם הכהן הי"ו)

שמות חג השבועות טמונים באותיות התאג: **ש**=שבועות. **ב**=ביכורים. **נ**=נ' בסיוון. **ע**=עצרת. **ת**=תורה. **מתן** תורה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

לחג השבועות ערכים חינוכיים רבים והבולטים שבהם:

א. בזכות האחדות - מעמד הר-סיני התאפשר רק בזכות אחדות מושלמת של כל בני העם, כמו שכתוב "ויחן שם ישראל".

ב. "נעשה ונשמע" - אם הקב"ה בכבודו ובעצמו רוצה לתת לנו את התורה, שהיא ספר "הוראות החיים", לא שואלים מה כתוב בה, אלא מקבלים אותה מיד ואח"כ לומדים את הכתוב בה.

ג. אמונה בה' אחד - מעמד הר-סיני התחולל בימים שהעולם כולו עבד אלילים. העם היהודי היה היחיד שהאמין באלוקים אחד, בורא שאין לו גוף ולא דמות הגוף. אמונה זו היא כיום נחלת האנושות כולה.

ד. התורה ניתנת במקום שיש ענוה - הר סיני עמד מבוויש הוא היה הר נמוך ומום היה יכול ליד ההרים הגבוהים; אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: "למה אתם מתרוצצים, הרים גבוהים! אתן את התורה דווקא על הר-סיני, שהוא הר נמוך. כך ידעו הכול, שרק על-ידי ענוה זוכים לתורה".

ה. מצוות הביכורים - **לומר תודה** - תוכנה של מצוות הביכורים הוא **מתן שבח והודיה לקב"ה** על הטוב שהוא גמל עמנו בכך שהאדמה נתנה לנו את פרייה.

עשרים ושלוש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרב יגל יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיא' 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והלכה
 יקותיאל ויפה נסימי שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלוה, אריכות ימים ושנים. הקב"ה ישלם שכרם וימלא משאלות ליבם לטובה, וברכה והצלחה לכל ילדיהם

פרכה ופואה שלימה
 יקותיאל ויפה נסימי שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלוה, אריכות ימים ושנים. הקב"ה ישלם שכרם וימלא משאלות ליבם לטובה, וברכה והצלחה לכל ילדיהם

פרכה ופואה שלימה
 יקותיאל ויפה נסימי שיזכו בבריאות ובפרנסה טובה, אושר ושלוה, אריכות ימים ושנים. הקב"ה ישלם שכרם וימלא משאלות ליבם לטובה, וברכה והצלחה לכל ילדיהם

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר

פרכה ואוהלי
 נלקד ואורנית שיזגרו הולדת הבן יהו רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. וברכה נחת ושלוה ויקותיאל ויפה נסימי ולמשפחת שוגר